

Interesser, vilde der ingen Grund være til at anlægge den som Statsbane, da der som bekendt er Folk, som ere villige til uden noget som helst Tilskud fra Statskassens Side at anlægge den som privat Bane. Naar altsaa Staten for sin egen Skyld anlægger Banen og ikke vil modtage saadanne Tilbud om en privat Bane, er der heller ingen Grund til at paalægge de interesserede Kommuner at give noget Tilskud. Man kan ganske vist sige — det er den Betragtning, som er gjort gældende — at Statsbanen ogsaa bliver til Fordel for de paagældende Egne, og at det derfor ikke er mere end billigt, at disse hde Tilskud; men denne Betragtning har, synes det mig, ingen Betydning. Naar Forholdet er det, at man kan faa de private Interesser fuldt ud varetagne ved et privat Jærnbaneanlæg, uden Tilskud enten af Statskassen eller af Kommunerne, saa vilde det, forekommer det mig, være urigtigt, at Staten, naar den anlægger Banen, vilde paalægge disse Kommuner en Udgift, de ellers ikke vilde faa. Jeg kan altsaa ogsaa paa dette Punkt tiltræde det foreliggende Forslag og derefter tiltræde det i dets Helhed.

Søst: Da jeg ogsaa i Fjor udtalte mig temmelig udførlig om det foreliggende Forslag, skal jeg nu indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Jeg vil først udtale min Glæde over, at Forslaget gaar ud paa at afhjælpe en følelig Mangel, som der nu er i Helsingør, nemlig ved Afgangsvæjen til Post- og Telegrafstationen, og jeg talter den højtærede Indenrigsminister, fordi han har optaget dette Punkt i Lovforslaget. Den Afgang, som der nu er, kan man næsten falde naanstændig. Dengang man opførte Post- og Telegrafstationen, blev den paa en vis Maade lagt uden for Byen, nemlig paa Jærnbaneterrainet, og skønt der er et Par mindre Gader, som gaa lige ned til dette Terrain, har Jærnbanebestyrelsen spærret denne Vej ved at sætte Statik derfor — jeg ved ikke, hvorfor. Naar man skal til Posthuset fra den sydlige Ende af Byen, maa man en behydelig Omvej for at komme der til, og ikke nok dermed, denne Vej er overordentlig slet, den er ikke brolagt, ikke engang Fortøvet er brolagt, og naar det falder ind med uroligt og vaadt Vejr, er der et saadant Sole at gaa i, at det næsten er umuligt i mørke Aftener at komme til Post- og Telegrafstationen, før da det ikke er sjældent, at der paa Vejen er større Kulbunker og Trillebøje eller andet Tilbehør til Jærnbanen, som det ikke er let at se. Derfor er det et billigt Krav, som Borgerne i Helsingør

have til at faa en bedre Afgang til Post- og Telegrafstation. Jeg tror, at dette Krav opfyldes paa hensigtsmæssig Maade ved at gaa den Vej, her er paatænkt, nemlig at forlænge en Gade, som hedder Bramstrædet.

I Forbindelse hermed er der et andet Punkt, som jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister. Der gaar nu en Vej paa Jærnbanens Terrain langs Jærnbane-stationen forbi Posthuset til Varehuset. Denne Vej er af stor Betydning for Publikum; den vil let kunne benyttes, men den spærres hver Aften, og naar Folk om Aftenen skulle med Breve paa Posthuset eller have Telegrammer ekspederede, kan den ikke benyttes. Det vilde være heldigt, om denne Vej i alt Fald blev aabnet for gaende Personer ogsaa om Aftenen, og jeg tror egentlig ikke, at det kan medføre nogen som helst Ulempe for Jærnbanens Vedkommende.

Om der, hvis dette Lovforslag gaar igennem, tillige kunde opnaas, at man fik aabnet Afgang til den Strandsti, som der i sin Tid var Tale om, da Helsingør Station blev forlagt, skal jeg henstille. Stien er der, men den er spærret for Publikum, og der er mange, som vilde sætte overordentlig Pris paa, at den aabnedes for Publikum.

I øvrigt skal jeg henholde mig til de Bemærkninger, som den ærede foregaaende Taler fremkom med. Ogaa jeg mener, at der egentlig ikke er nogen som helst Grund til, at Kommunerne skulle give Tilskud til denne Bane. Jeg kan ikke indse, hvad Grunden skal være, da det er en bekendt Sag, at mange private have tilbudt at bygge Banen uden noget som helst Tilskud; da den altsaa kan opnaas uden Tilskud, nemlig ad privat Vej, er der ingen Grund til, da Kommunerne ere behyrdede nok i Forvejen, at de skulle behyrdes med Tilskud til denne Bane.

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde i Fjor, at jeg beklager, at Ekspropriationen i § 3 er foreslaaet udført efter Forordning af 5te Marts 1845. Jeg maa vedblivende hævde, at denne Forordnings Bestemmelser ere fuldstændig forældede, og at det vil være nødvendigt, naar vi skulle ind paa Jærnbaneanlæg, at faa en ny Ekspropriationslov. Selv om man ikke vil gaa til at anvende Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861, er der dog flere Ting, som vistnok nødvendigvis trænge til Forandring, hvilket ikke kan ske, naar Ekspropriationen foretages i Henhold til den gamle Forordning. Jeg skal blot anføre et Eksempel paa, hvor uheldig denne Forordning virker, og det er, at de Ejendomme, som bleve eksproprierede i Helsingør for 4½ Mar siden, endnu ikke ere